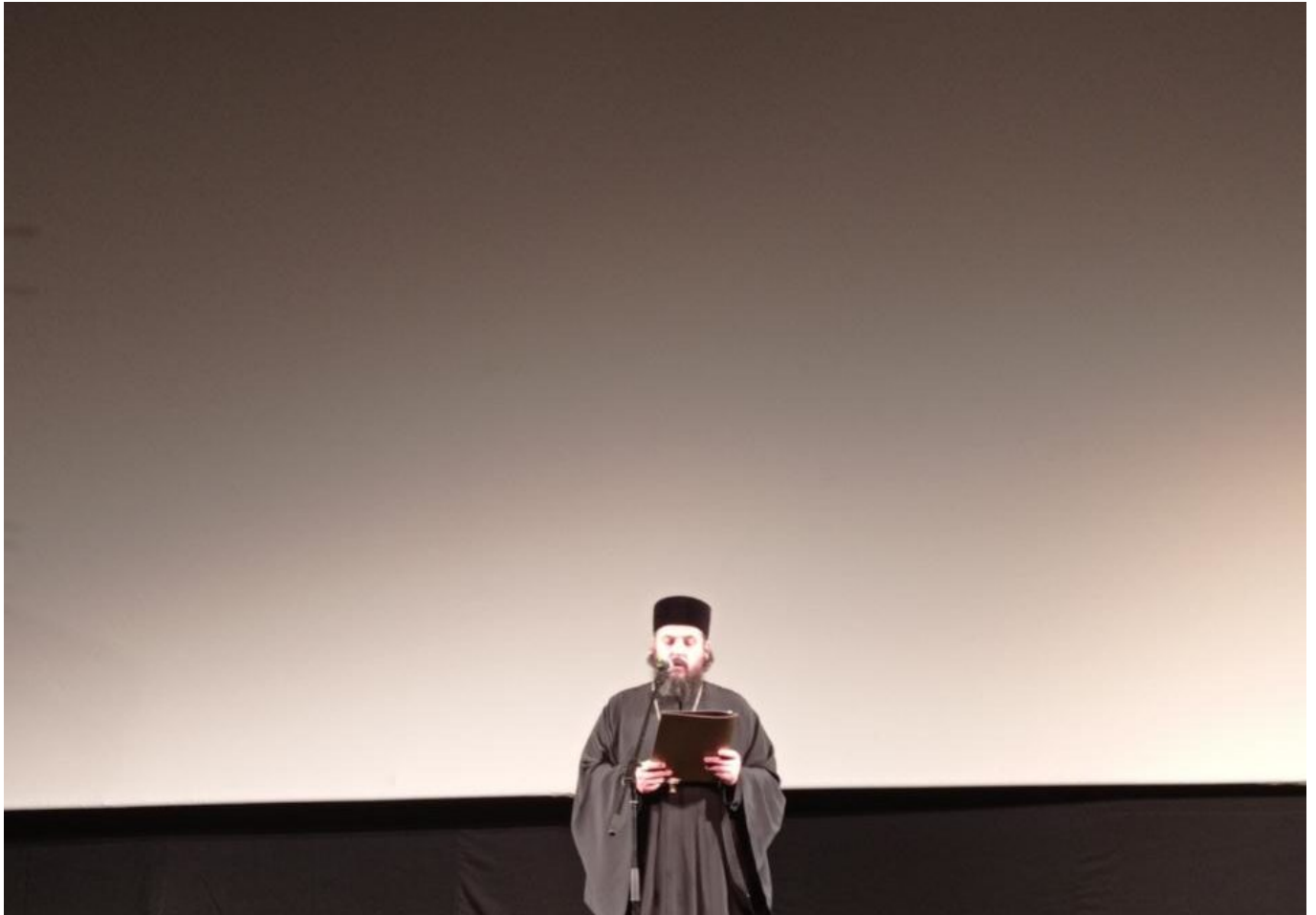

Отац Обрен Јовановић: Филму „Божији човек“ обрадовали су се људи широм православне васељене

Филм „Божији човек“, редитељке и сценаристкиње Јелене Поповић, приказан је синоћ, 22. новембра, на празник Светог Нектарија Егинског, у дворани Парк у Херцег Новом.

Прије тога у цркви Светог Спаса на Топлој служена је вечерња служба са акатистом Светом Нектарију, гдје су вјерни имали посебан благослов да се помоле и цјеливају дио моштију овог Божијег угодника, а сама пројекција на неки начин је продужетак те молитве, како је казао у свом поздравном слову протојереј-ставрофор Обрен Јовановић, архијерејски намјесник херцеговачки, који је присуствовао пројекцији у дворани “Парк”.

Како је филм “Божији човјек” надахнут дивним човјеком – Св. Нектаријем, а снимљен, како каже његова редитељка – у славу Божију, а људима на корист

и спасење, прота је подсјетио шта је то светост и по чему се Светитељи разликују од осталих људи. По његовим ријечима историја зна за многе велике људе чија мудрост, подвиг, постојаност и храброст сијају кроз вјекове, и с разлогом их се покољења сјећају, диве и надахњују њима, али, то је једно. Светост је, појаснио је, у исто вријеме и све то – скуп мудрости, преглаштва, врлина и јунаштва, али и нешто сасвим друго – присуство божанског које осмишљава, допуњује, облагодаћује оно што је добро у људима.

“Светост је потпуна и апослутна новина; нови и другачији квалитет, дар Божји човјеку. Као што говоримо на светој служби – Свет је само Бог, зато су свети само они којих се Он дотакне. Светост је, дакле, присуство вјечног и неуништивног божанског живота и благодатне силе коју су задобили они људи – Светитељи – којима је Господ био пречи од свега, који су изабрали да им Он буде извор живота, хљеб којим се хране, најдрагоцјенији бисер... Зато они и не умиру – не могу да умру, јер су везани нераскидивом животном везом са Оним који је васкрсао и у коме смрти нема”, казао је отац Обрен.

Објаснио је да зато лик Светитеља не блиједи и не постаје историја те да Светитеља не памтимо просто као јунака из прошлих времена, чији нас примјер надахњује, и да са Светитељем, са човјеком Божијим, имамо другачији однос:

“Њега свако покољење може упознати, завољети, и у њему имати пријатеља, подршку и помоћника. Наравно, само они који то истински желе, јер се пријатељство и љубав не намећу. Отуда иза сваког аутентичног и истинитог приказа светитељског лика не стоји само пуко биографско интересовање, него увијек постоји личан однос са човјеком који дакле није прошао, није умро, већ је у пуном смислу те ријечи промијенио свијетом, и који је још дјелатнији и присутнији него док је био с ове стране једног и јединственог свијета Божијег.”

Управо о томе говори, подсјећа отац Обрен, преподобни Отац Јустин Ћелијски у житију Светог Нектарија: „Ко ће набројати безбројна чудеса овог новојављеног Чудотворца Божјег? Свети Нектарије не само што лечи људе од душевних и телесних болести, него и препорађа безбројне душе: својим светим примером и угледањем на њега, својим добротворствима до смрти и после смрти... Препорађа их и многобројним својим душекорисним списима и књигама које је написао, поставши тако савремени Отац Цркве. Сабирајући народ око кивота свога, Св. Нектарије га призива да заједно са њим и свима Светима непрестано пева трисвету песму Животворној Тројици, којој је он служио у све дане живота свога”.

И ми са Авом Јустином данас можемо, нагласио је прота Обрен, да ускликнемо да је заиста чудесан Свети Нектарије – танана, човјекољубива и сажалива душа, а у исто вријеме и непомјериви камен станац.

“Господ, срцезналац, брусио га је постојано, многим невољама и искушењима, дајући му у исто вријеме, по Нектаријевој врелој молитви, снагу да све то христолико претрпи до краја. Брусио га је од младоси, јер је млади Анастасије од дјетињства јасно показивао шта жели и којим путем хоће да иде – и док је као дијете био код родитеља, и док је мукотрпно, у оскудици у Цариграду стицао знање и радио у исто вријеме, и док је био вољени учитељ, и послије, док је пожртвовано ревновао као служитељ олтара, мисионар и пастир. Брусио га је тако Господ све до његовог блаженог упокојења, јер је видио да ће од Нектарија моћи избрусити најсјајнији дијамант”, рекао је архијерејски намјесник херцеговски и додао да га је онда даровао Цркви својој да до краја вијека кроз свој лик прелама и свијету шаље зраке неуништивог божанског живота, љубави и радости.

На крају свог обраћања свештеник Јовановић је казао да су се овом филму обрадовали људи широм православне васељене јер су осјетили – а то је основни утисак свих коменатара из уста и пера православних гледалаца – да је истинит.

“Да је иконично, потпуно у духу православног искуства и предања, приказао једног блиског пријатеља Божијег, човјека Божијег, „новојављену звијезду на небу Цркве Христове” – Нектарија Егинског, неуморног исцјелитеља и чудотворца који је нашироко познат, поштован и вољен свуда гдје има православних душа, па и у нашем светосавском народу. Хвала прије свега Живоме Богу, хвала Светом Нектарију, и хвала свим пожртвованим људима, на челу са Јеленом Поповић, који су се потрудили да нам и на овај савремени

умјетнички начин приближе диван лик Светог Нектарија, чијим молитвама да нас Господ све благослови”, закључио је протојереј-ставрофор Обрен Јовановић, архијерејски намјесник херцеговски.

mitropolija.com